

הרצל -תחנות בחייו של חוזה

מתוך ויקיפדיה: הרצל

מחוז: מרכז

כתיבה: דרורית לוי

עיבוד ועריכה: זיוה בן ברוך, חדווה בן סיני ורונית בין

עריכה לשונית: אפרת חבה

"הציונות היא אידיאל אין סופי"

(ת' הרצל, בפני עם ועולם – נאומים ומאמרים ציוניים, ב', ירושלים תשל"ו, עמ' 285).

רעיון מרכזי

הרצל, חוזה המדינה, הטביע את חותמו בהיסטוריה של העם היהודי ובהיסטוריה בכלל. אתרים רבים בארץ ישראל נקראו על שמו, לזכרו ולזכר פועלו. אחד מהם הוא בית הרצל ביער חולדה, שנבנה במקור למגורי פועלים של הקק"ל אשר עסקו בנטיעת עצים במקום. הרצל תמך בקק"ל ועזר בהקמת הארגון. על אף העובדה שהרצל מעולם לא ביקר ביער חולדה, לפניכם מסלול המחבר בין דמותו של חוזה המדינה ובין הפעילות העניפה שהיה שותף לה בדרך להגשמת החזון להקמת מדינה לעם היהודי בארץ ישראל, וזאת תוך כדי ביקור בנקודות עניין ביער חולדה.

תיאור ההליכה במסלול

בסיום חמש תחנות, המעבר מתחנה לתחנה יתבצע על ידי פתירת חידה וקבלת רמז (נספח 5). המסלול מתחיל בחניון תל חי. התחנה הראשונה **בחורשת תל חי (1)**. על מנת להגיע לחניון תל חי עלינו לפנות מהכביש הראשי (כביש 411) ימינה אל תוך היער ובפנייה הראשונה ימינה, עד שנפגוש בשלט מצד שמאל המורה על החניון. משם נעבור **למחצבה (2)** הממוקמת צפונית מזרחית לחורשת תל חי. נמשיך צפונה לכיוון **אנדרטת חולדה (3)**. קטע הליכה זה מקיף את בית הרצל. נלך בשביל מערבה לכיוון **בריכת המים (4)** ומשם נצעד בין הושינגטוניות ב"שביל המייצגים" עד לנקודה מוצלת סמוך **לבית הרצל (5)**.

פרטי מסלול

חבל ארץ: חבל מודיעין

אורך המסלול: יום שדה קצר

נקודת התחלה: חניון תל חי

נקודת סיום: חניון תל חי

עונה מומלצת: כל השנה

דרגת קושי: קלה מאוד

נגישות: רק קטעים מסוימים בסיום נגישים

ציוד נדרש: כובע, מים, נעלי הליכה סגורות, מפת הסיום, כלי כתיבה

מפת המסלול

מתוך : אתר ק"ל

תיאור האתרים שבמסלול

אפשר לשלוח לתלמידים בתחילת היום את הלינק שלהלן לסרטון על חייו של הרצל ועל הקונגרס הציוני הראשון. התלמידים יכולים לצפות בסרטון בתחנות השונות ולהיעזר בו לביצוע המשימות: <https://www.youtube.com/watch?v=KEDK61TknUM> (המורה יכול לבחור לצרף קישורים נוספים להרחבה על כל תחנה).

חורשת תל חי (1)

חורשת תל חי ניטעה בשנת תר"ף, 1920, לזכר חללי תל חי. בין החללים היה בנימין מונטר, חבר קיבוץ חולדה שנשלח באותה שנה למטולה לעסוק שם בחקלאות ובהגנה.

קיבוץ חולדה הוקם כקבוצה בשנת 1930 על ידי חברי תנועת גורדוניה א' מחדרה. להקמת הקיבוץ קדמו חווה ומשק חקלאי מגוון שהקימה ההסתדרות הציונית בשנת 1906 סמוך לכפר הערבי ח'ולדה במטרה להכשיר את העולים לארץ לעבודת אדמה ולהתיישבות. בשנת 1909, כמחווה להרצל חמש שנים לאחר מותו, הקימה הקק"ל מפעל לתרומת עצי זית וקרן לאיסוף כסף לטובת רכישת נחלות ונטיעת העצים. על אדמות חולדה הוקמה חווה לנטיעת עצי זית ונבנה בית מפואר שנקרא "בית הרצל".

המחצבה (2)

קבוצת חולדה הייתה מזוהה עם ארגון ההגנה. הקבוצה ישבה כארבעה ק"מ צפונית מערבית לצומת נחשון. במאורעות 1929 ו-1936-1939, סבל היישוב התקפות ערביות. ב-1943, נערך במקום חיפוש גדול אחר נשק של ההגנה ובמלחמת העצמאות שימשה הקבוצה בסיס יציאה לשיירות אל ירושלים ולהתקפה על לטרון. ב-26.8.1929, במהלך פרעות תרפ"ט, התחולל קרב קשה בחוות חולדה. החווה הייתה בנויה כחצר היקפית מבוצרת. בחווה התבצרו 16 מגנים. על הקרב ועל הגבורה שהתגלתה בו נדבר בהמשך הסיום.

בנקודה זו נעסוק **בקונגרס הציוני הראשון**: מנהיגי התנועה הציונית התכנסו לראשונה בקונגרס הציוני העולמי הראשון. הקונגרס התקיים בעיר בזל שבשווייץ בימים 29-31 באוגוסט 1897, א'ג' באלול תרנ"ז. יוזם הקונגרס ומנהיגו היה בנימין זאב הרצל. הקונגרס כונס בעקבות ההתעוררות הלאומית שיצרו רעיונותיו של הרצל כפי שפורסמו בספרו "מדינת היהודים" ובעקבות כישלונם בגיוס הון מיהודים עשירים לרכישת שטח למדינה יהודית.

מטרת הקונגרס הייתה ליצור תשתית לריכוז התומכים ברעיונותיו של הרצל ולפעילות מסודרת של התנועה הציונית. בקונגרס הוחלט על הקמת ארגון ציוני עולמי בנשיאותו של הרצל. כן הוחלט על גביית מס מרצון (פרנק אחד לשנה) ועל שיטת הבחירה בצירי הקונגרס.

אנדרטת חולדה (3)

באוגוסט 1929, פרצו בארץ פרעות תרפ"ט. לאחר טבח חברון, התקפות על יישובים ופינוי כפר אוריה, הותקפה גם חוות חולדה. בימים שלפני המתקפה על חולדה, פונו הנשים והילדים, ובמקום נשארו 16 בחורים, שתי נשים ושני ילדים. אחד מאנשי המקום הגיע למפקדת ההגנה בתל אביב וביקש עזרה. הוחלט לשלוח למקום את יעקב אברמסון, איש השומר לשעבר, ואת אפרים צ'יזיק. בחולדה היה ארגון נשק ממשלתי ובו כמה רימונים ורובים אנגליים ו-12 רובים קנדיים. אברמסון וצ'יזיק הורו להתחיל לאתגר בחפירת שוחות, במילוי שקי חול ובניקוי כלי הנשק. במקביל החלו להדריך בשימוש בנשק.

ההתקפה על חולדה נפתחה ב-28 באוגוסט 1929 לפנות ערב. לחווה הגיעו מאות תוקפים ואיתם נשים מובילות חמורים וגמלים כדי לקחת את השלל. התוקפים שרפו את הגורן, הקיפו את מתחם המשק והחלו לפרוץ אליו. אפרים צ'יזיק פקד לסגת לבית האבן בזחילה. הוא ניהל בעצמו את פעולת הנסיגה

מהחצר לבית בלוותו את האנשים. בצאתו בפעם האחרונה מהבית לחצר, פגע בו כדור והוא נהרג במקום. המגנים תפסו עמדות סמוך לחלונות הקומה השנייה של הבית וצלפו בערבים הבוזזים. בחצות הגיע כוח בריטי ודרש להפסיק את האש. הערבים סירבו לדרישה והבריטים החלו לירות עליהם עם המגנים. הבריטים פינו את המגנים, אבל סירבו לקחת את גופתו של אפרים צ'יזיק. רק ב-31 באוגוסט 1929, חזרו לחולדה כמה מהמגנים עם בני משפחתו של אפרים והביאו את גופתו של צ'יזיק לקבורה באדמת חולדה. המשק נשרף לגמרי והמקום עמד שומם במשך שנה, אז הגיעו חברים מתנועת הנוער גורדוניה ושיפצו את המקום. במשך 15 שנים, סופר שצ'יזיק היה מפקד ההגנה על חולדה כדי לא לעורר את הבריטים לחפש את המפקד אברמסון בין הניצולים.

באנדרטה שלוש דמויות: אפרים צ'יזיק, אחותו שרה, שהייתה בין נופלי תל חי, וכן מונטר, שנפל אף הוא על הגנת תל חי. באנדרטה חקוקים כלי עבודה חקלאיים ואלומות שיבולים, המבטאים את השילוב של עבודה והגנה.

בריכת המים (4)

בריכת המים ממוקמת בחורשת הזיתים. את הבריכה העגולה העשויה בטון בנתה חברת מקורות ביולי 1948 במטרה לאגור מים מבארות סמוכות. הבריכה נבנתה בתקופת מלחמת השחרור, כשירושלים הייתה במצור וקו המים הראשי אליה נותק. תהליך הבנייה בוצע במהירות שיא של שלושה שבועות, והיום שבו הגיעו טיפות המים הראשונות לעיר הנצורה נחקק כאירוע היסטורי שהסעיר את היישוב. המים הוזרמו מהבריכה לאורך דרך בורמה עד שער הגיא בצינור שזכה לכינוי "קו השילוח" על שם מפעלו של המלך חזקיהו. ליד הבריכה נוכל לראות שריד מהצינור המקורי שסייע בהובלת המים לירושלים.

בנקודה זו נעסוק ב**מותו של הרצל והלווייתו**. הרצל נפטר בווינה. על פי צוואתו, נערכה לו לוויה צנועה והוא נקבר בבית העלמין היהודי בדובלינגן, סמוך לוויה, באחוזת הקבר המשפחתית שבה נקברו גם הוריו ורעייתו.

בצוואה שכתב בחמישה במרס 1903, ביקש הרצל: "אני מבקש שיקברוני בארון מתכת ליד אבי ולשכב שם עד שהעם היהודי יעביר את גופתי לארץ ישראל. שמה יועברו גם ארונותיהם של אבי, של אחותי פאולינה, שנקברה בפסט שנת 1878, ושל בני משפחתי הקרובים (אם וילדים) שימותו עד להעברת ארוני לארץ ישראל".

בעשרה באוגוסט 1949, חוקקה הכנסת הראשונה את "חוק העלאת עצמותיו של הרצל". החוק קבע שממשלת ישראל וההסתדרות הציונית העולמית ישתפו פעולה בהעלאת ארונו של חוזה המדינה לירושלים וקבורתו בה. בהתאם לחוק, העלו לישראל את ארונותיהם של הרצל, של הוריו ושל רעייתו ונערכה להם הלוויה ממלכתית בהר הרצל.

בית הרצל (5)

לאורך שביל מיוחד מאוד, בין עצי דקל (מזן וושינגטוניה), הוצבו מיצגים שכל אחד מהם מתאר פרק בתולדות האתר. בקצה השביל נמצא מוזיאון בית הרצל.

בנימין זאב הרצל היה אחד המסייעים להקמת הקרן הקיימת לישראל. לאחר מותו של בנימין זאב הרצל בשנת 1904, החליטה קק"ל על הקמת מפעל תרומת עצי זית: קרן שתאסוף כספים לטובת רכישת נחלות ולנטיעת עצי זית. לצורך מטרה זו, הועמדו לרשות הקרן אדמות חולדה.

בשנת 1909, הוקמה במקום חווה לנטיעת עצי זית ונבנה הבית המפואר שנקרא על שם הרצל. את החווה ניהל האגרונום לואי בריש, שהתגורר בקומה השנייה של הבית. בגלל חוסר ניסיון ובגלל מיעוט ידע על תנאי האזור, עבודת הנטיעות עוררה קושי רב, ומתוך 12,000 שתילי זית נקלטו רק 3,000. האווירה נעכרה ובין המנהל לפועלים התפתחו יחסים לא נעימים.

לאחר שנה, הוחלף לואי בריש באגרונום יצחק וילקנסקי (לימים מייסד מכון וולקני). החווה נהייתה לחוות לימוד. לכרמי הזיתים נוספו עצי בוסתן, חורש ויער – ביניהם שקדים, אורנים, שיטים, ברושים וחרובים. כן נוספו לחווה לול, רפת, שדות פלחה ותעשייה חקלאית מקומית, ואלו עשו את החווה למשק מעורב.

טבלת פעילות – מהלך יום השדה

מקום פעילות	נושא פעילות	תיאור הפעילות	דגש מיוחד	הערות	זמן	ציוד מיוחד
חורשת תל חי (1)	תחנות בחייו של הרצל	כל קבוצה מקבלת כרטיסיות על תחנות בחייו של הרצל (נספח 1). עליה לסדרן לפי סדר ולהדביק על הבריסטול.	בנספח מספר 5 ישנן חידות למעבר מתחנה לתחנה, בתום ביצוע המשימה	כדאי לתת רקע כללי על המקום ולציין את הקשרו של הרצל לאתר לפני המשימה.	10 דק'	יש להכין כרטיסיות מנוילות ולהדביק סקוץ' צמדן מאחור וכן להכין לוח עם סקוצ'ים לסידור התחנות.
מחצבה (2)	הקונגרס הציוני הראשון	צפייה בסרטון של "היהודים באים" הממחזז את ישיבת הקונגרס : https://www.youtube.com/watch?v=OKiWm0ftGrw היהודים באים	אפשר לתת לכל קבוצה קטע דיון בנושאים שעלו בקונגרס, גם אם לא בקונגרס הראשון (דיון בנוגע לגובה המס, להסתדרות הציונית, לאוגדה ועוד).	המחזות הדיון בפני הקבוצות האחרות	30 דק'	יש להכין מראש לינק לסרטון וכן להביא בגדים ופאות לצורך ההמחזה.
אנדרטת חולדה (3)	ביקורו של הרצל בארץ ישראל	משחק זיכרון : תחנות וציטוטים מביקורו של הרצל. כדאי להראות את מפת הסיור בסוף הפעילות.			15 דק'	כרטיסיות, תמונות ומפה נספח 2

בריכת המים (4)	1. הובלת מים לירושלים 2. דיון ופעילות בנוגע להלווייתו של הרצל ולקבורתו	א. תחרות בין שני מתמודדים : הובלת צלחת מלאה מים מנקודה אחת לשנייה במעבר מכשולים. ב. הובלת מים בצינור : שמים קצת מים בצינור ועל המתחרה להגיע מנקודה אחת לדלי שבסוף. המטרה היא להוביל כמה שיותר מים לדלי בזמן קצוב.	בתום התחרות נתיישב במעגל ונשאל את התלמידים אם הם היו מתכננים את הלווייתו של הרצל, כיצד הם היו חושבים לבצעה? איזה קבר היו הם מתכננים? לאחר מכן נספר על הלווייתו ונראה תמונות מהלוויה.	15 דק'	קערות, צינורות, מים במיכל, שני דליים קטנים, תמונות מהלוויה נספח 3
בית הרצל (5)	מעגל שיח על מפעל ההנצחה של הרצל ועל מפעלי הנצחה בארץ ישראל בכלל	שיח בנושא הנצחת חוזה המדינה במקומות שונים בארץ. נספח 4			

נספח 1: תחנות בחייו של הרצל – חורשת תל חי

ב-1891, החל הרצל לעבוד באחד העיתונים הנחשבים ביותר באוסטרו-הונגריה, ה-Presse Freie Neue, ונשלח לשמש כתב בפריז.

בפריז הבין הרצל את היקף האנטישמיות המודרנית ואת עוצמתה כאשר סיקר את משפטו של דרייפוס. חשוב לציין כי צרפת הייתה המדינה הראשונה שהעניקה ליהודים אמנסיפציה.

במשפט הואשם דרייפוס, ועימו כלל היהודים, בחוסר נאמנות למולדת. אז הבין הרצל את הצורך בפתרון ל"בעיית היהודים".

הרצל החל לעסוק ברעיון הקמת מדינה יהודית וניסה לגייס הון מעשירי היהודים כדי לקנות חבל ארץ להקמת מדינה זו.

ב-1895, נפגש הרצל עם איל ההון הברון הירש במטרה לשכנעו לממן את רכישת השטח. לאחר סירובו של הברון, פנה הרצל למשפחת רוטשילד, אך גם משפחה זו סירבה להצעתו.

בהיותו בן 18, עברה המשפחה לווינה, והרצל החל ללמוד שם משפטים. ב-1884 עבד כשנה כפקיד ממשלתי ולאחר מכן עזב את המקצוע.

בהיותו סטודנט, היה חבר באגודת הסטודנטים הלאומית-גרמנית והיה עד לביטויי אנטישמיות. לבסוף עזב את האגודה בשל כך.

ב-1903, בקונגרס השישי, הובאה תוכנית אוגנדה לדיון. לתוכנית היו מתנגדים רבים והיא עוררה סכנת פילוג ממשית בתוך התנועה הציונית. הרצל הבין את חומרת המצב והודיע כי אוגנדה היא רק פתרון זמני.

בשלב זה, מצב בריאותו של הרצל החל להתדרדר. למרות זאת, המשיך הרצל בעשייתו הציונית.

הרצל נפטר ב-3.7.1904, כ' בתמוז תרס"ד. הוא הובא לקבורה בווינה. בצוואתו ביקש להיקבר בארץ ישראל, ואכן בשנת 1949, הובאו עצמותיו של הרצל לקבורה בארץ ישראל, בהר הרצל.

הרצל האמין שיש לקבל הכרה בינלאומית בזכויות העם היהודי על ארץ ישראל לפני התיישבות מעשית ולכן פעל כדי לקבל צ'רטר מהסולטן הטורקי.

ב-1879, כונס הקונגרס הציוני הראשון בבאזל שבשווייץ, הוקמה ההסתדרות הציונית העולמית והרצל נבחר לנשיא ההסתדרות.

ב-1896, פרסם הרצל את חיבורו "מדינת היהודים". חיבור זה עורר סערה וויכוח סוער בין התומכים ברעיון והמתנגדים לו.

בנימין זאב תאודור הרצל (1860-1904) נולד בבודפשט, בירת הונגריה, למשפחה המעורה בחברה הכלכלית ובעלת קשרים רופפים ליהדות.

נספח 2 – ביקור בארץ ישראל

כל התמונות והקטעים נלקחו מאתר <http://www.herzl.org.il/files/gallery/hoveret.pdf>

מול חופי יפו

האונייה "רוסיה" התקרבה לחופי יפו באשמורת הבוקר של יום ד', 26 באוקטובר 1898. "דוד, ישן אתה?" שואל הרצל את חברו דוד וולפסון. "רצונך לראות את ציון אמנו? קום וראה את האורות הקורצים אלינו מיפו עירנו". אותו לילה שלפני ההגעה בילה הרצל על סיפון האונייה. וולפסון פקח את עיניו וראה את הרצל לבוש הדר כהולך לקבל פני מלך. הרצל בכה. שני האישים נפלו איש על צוואר רעהו ולחשו: ארצנו! ציון אמנו! (מתוך זיכרונות של צבי הירש מסלנסקי)

צעירי רחובות על סוסיהם

המערב הפרוע של רחובות

מרחובות יצאו לקראת הרצל פרשים על סוסים דוהרים. "אחד הרוכבים נעמד לרוחב הדרך ויקרא לרכב לעצור", ממשיך סמילנסקי.

" יחי ד"ר הרצל!", פרצה קריאה מפי כל הרוכבים... דלת המרכבה נפתחה...

מעודי לא ידעתי פחד. הפעם נתמלאו ברכי חלחלה!

'רחובות שולחת את ברכתה לד"ר הרצל!', אמרתי בשפה רפה ורעם של קולות ענה מאחורי: 'יחי ד"ר הרצל, הידד!' נאספה כל המושבה. בראש עמדו חברי הועד עם זקני המושבה. ביד אחד הזקנים לחם ומלח ושניים מחזיקים ספרי תורה. מאחורי הזקנים – כל בני המושבה ובאחרונה התלמידים... 'מאלכ אל יהודי', מתלחשים הערבים העומדים בין העצים".

הרצל -תחנות בחייו של חוזה

לחיצת יד היסטורית בשער בית הספר

הקיסר לא תכנן כלל להתעכב במקוה ישראל, אך השתדלותו של הרצל הביאה את הפמליה המלוכתית לעצור בדרכה לירושלים בבית הספר החקלאי הראשון בארץ. המפגש היה קצר וללא התרחשויות מיוחדות: הקיסר וילהלם השני זיהה את הרצל עומד ליד שער הכבוד, רכן אליו מעל סוסו, לחץ את ידו והשניים דיברו דקות אחדות. וולפסון, שהבין את משמעות האירוע, צילם ותיעד זאת במצלמתו. לחיצת היד ותמונת המפגש ההיסטורית הסעירו את לבבות היהודים בארץ ובעולם ונתנו תוקף לציונות כתנועה בעלת מעמד בין-לאומי.

שיחה ליד המחרשה

הרצל: "עמדתי בצד אחת המחרשות. הקיסר הבחין בי כבר מרחוק והוביל את סוסו לעברי... צעדתי קרוב-קרוב, הושטתי את ידי כלפי מעלה ועמדתי לפניו בגילוי ראש. הוא צחק ועיניו האדנותיות ברקו אלי: - מה שלומך?

- תודה, הוד מלכותו. אני תר את הארץ. איך עברה עליך נסיעתך עד עתה, הוד מלכותך?

הוא מצמץ בחזקה בעיניו.

- חם מאוד. אבל לארץ יש עתיד.

- לפי שעה היא עוד חולה - אמרתי.

- מים היא צריכה, הרבה מים! - אמר מגבוה.

- כן, הוד מלכותו, התקנת תיעול בממדים גדולים.

הוא חזר ואמר - "זו ארץ של העתיד".

28.10
09:00 כזישה
אם ווקיסר
במיקוה-ישראל

מאהל הקיסר בירושלים

לראות את פירותיו.

בי"ז בחשוון תרנ"ט, 2 לנובמבר 1898, באהל הקיסר בירושלים, הוכרה הציונות כגורם מדיני בעל חשיבות ובדיוק 19 שנה אחרי כן - בי"ז בחשוון תרע"ח, 2 לנובמבר 1917, בלונדון, ניתנה הצהרת בלפור שהייתה פריצת דרך ביעדה המדיני - הקמת בית לאומי בארץ ישראל.

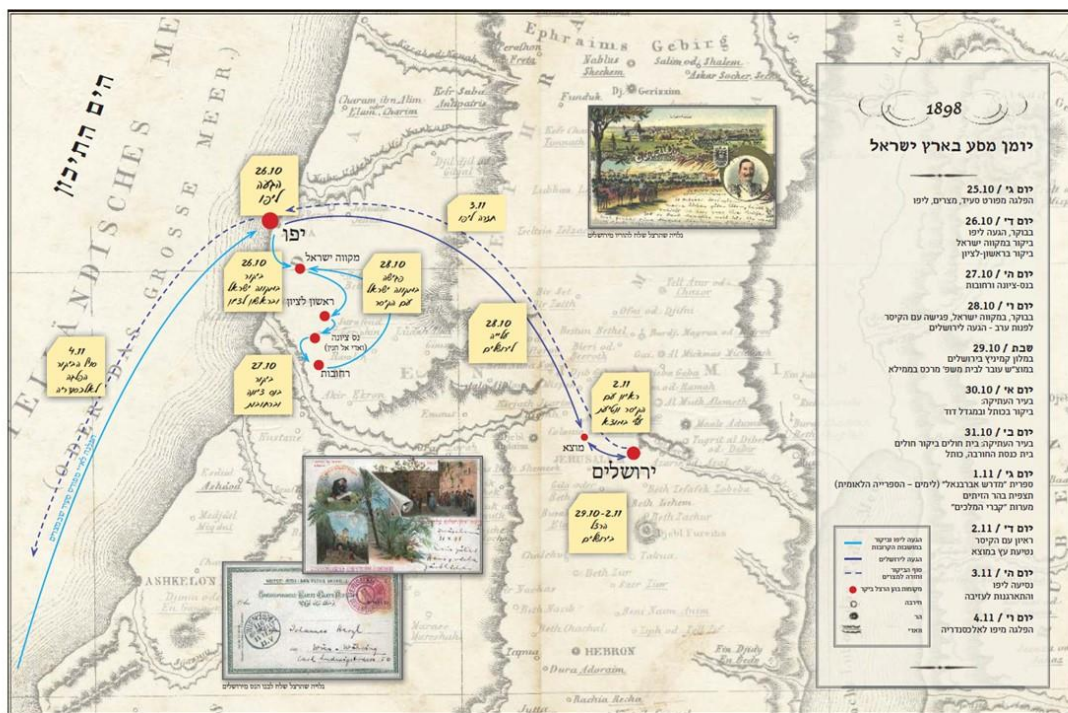

מג

תפילה בכותל המערבי

אחרי התצפית מהר הזיתים הוא כותב: "מה לא ניתן לעשות מהסביבה הזאת! עיר כמו רומא, והר הזיתים ישמש מצפה כמו הג'ניקולו. את העיר העתיקה על שרידיה הקדושים הייתי אוצר כבתוך כמוסה, מוציא מתוכה כל כלי תחבורה. בין החומות העתיקות יוותרו רק בתי תפילה ומוסדות צדקה. ועל מורדות הגבעות סביב-סביב, שיוריקו בזכות עבודתנו, תשתרע ירושלים חדשה נהדרת. אנשים לבושי הדר מכל חלקי העולם יטיילו בדרך אל הר הזיתים. אם יטפחו תהפוך ירושלים לשכיית חמדה. כל הקדוש - לאצור אותו בתוך החומות הישנות, כל החדש - לפרוש אותו סביב-סביב."

נספח 3 – תמונות מהלווייתו של הרצל

הרצל - תחנות בחייו של חוזה

הרצל -תחנות בחייו של חוזה

נספח 4 – מעגל שיח בנושא הנצחת מנהיגים

במעגל שלנו נעסוק בנושא ההנצחה. הסיור שלנו התקיים ביער חולדה, וסביב בית הרצל. אומנם הרצל כלל לא ביקר כאן, אך קק"ל בחרו בכל זאת לקרוא לאתר על שמו. מנהג זה אינו יוצא דופן.

שאלות מנחות

1. מה המטרה בהנצחה?
 2. את מה אנחנו מנציחים – את האדם או את פועלו או את שניהם גם יחד? (כדאי להראות תמונות של הנצחת הרצל ולפרט מעט: שמות רחובות, מפעלי צינות, אוניות מעפילים ועוד.)
 3. כיצד מחליטים את מי להנציח בצורה רשמית?
 4. נסו לנסח הגדרה הקובעת מי יונצח רשמית במדינת ישראל.
 5. האם תמיד יש צורך בחוק לשם הנצחה?
 6. להנצחת אילו מנהיגים נוספים חוקקו חוק? (בגין, רבין, בן גוריון, ז'בוטינסקי)
 7. את מי הייתם מנציחים וכיצד?
- סיכום: לאורך ההיסטוריה, קמו מנהיגים רבים שהאמינו בתקומת העם היהודי ובהקמת מדינת ישראל. הם הקדישו את חייהם למען מטרה זו, לעיתים קרובות על חשבון חייהם האישיים. מדינת ישראל בחרה ובחרת להנציח מנהיגים אלו בדרכים שונות ומגוונות. הנצחת אישים אלו מאפשרת לנו לזכור את מטרת חיינו כאן, בארץ ישראל, ולהמשיך בדרכם.

המורה יסיים בדבריו של הרצל: "אנו ניטע בשביל בנינו כשם שאבותינו שמרו על המסורת בשבילנו. חיינו הם רגע בנצח של עמנו, רגע זה יש לו התחייבות שלו" (בנימין זאב הרצל, מתוך: "Jewish Chronicle" מיום 17/1 1896 בשם "A Solution to the Jewish Question" הפתרון לשאלת היהודים)

חוק בנימין זאב הרצל לשימוש בדיון:

<https://main.knesset.gov.il/About/Occasion/Pages/HerzlLaw.aspx>

הרצל-תחנות בחייו של חוזה

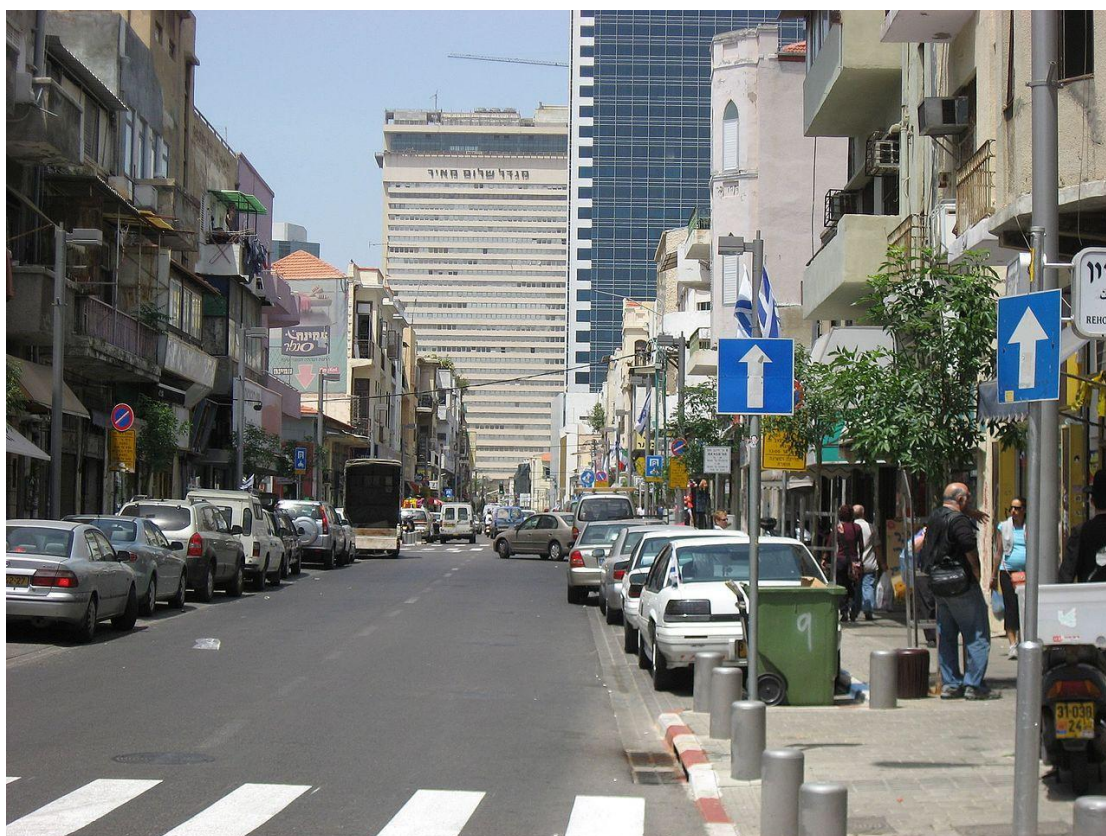

מוסד הרצל לחקר הציונות

The Herzl Institute for the Study of Zionism

הרצליה
עיריית הרצליה

פרס הרצל

נספח 5 – חידות למעבר בין התחנות

1. מתל חי למחצבה

גשו אל המקום שממנו סיפקו אנשי חולדה אבני בניין בתקופת מאורעות תרצ"ו-תרצ"ט (1936-1939). מאוחר יותר, שימש האתר מקום מטווח לחברי ההגנה.

2. מהמחצבה לאנדרטה

במדינת ישראל נוהגים להנציח קרבות במונומנטים מיוחדים. מצאו את דרך ההנצחה של הקרבות בחולדה ובתל חי.

3. מהאנדרטה לבריכה

כדי לעבור אל התחנה הבאה, תצטרכו לחשב גימטרייה קטנה ולגלות את היעד שלכם :

400,20,10,200,2 40,10,40,5

4. מהבריכה לבית הרצל

לאחר שהובלתם מים לירושלים, הגיע הזמן לטייל בשביל עצי פרי התומר.